

Sceince fiction of werkelijkheid

- * lied ps. 149: 1 en 2
- * stil gebed
- votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren die hemel en aarde gemaakt heeft,
Die trouw is en trouw blijft
en niet laat varen de werken van Zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus, in de
gemeenschap met de Heilige Geest.***

- * lied 126: 1 - 3
- * gebed om de H. Geest
- * bijbellezingen: N.T. Luc. 17: 20 - 37
1 Thess. 4: 13 – 18

- * lied 1: 1 - 4
- * preek n.a.v. Filp. 3:10b en 11

- * lied 93: 1, 2 en 6
- * geloofsbelijdenis
- * lied 477
- * gebed/voorbede
- * slotlied 296: 1 - 3 **collecte**
- * zegenbede

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God de Vader
en de troostvolle gemeenschap van de Heilige Geest is met ons allen.***

Geloof u in een hemel?
In een leven na dit leven?
Geloof u aan een hel?

Als je serieus doorpraat op deze vragen, dan zijn de antwoorden op één punt veelal eensluidend: ze zijn meestentijds allemaal vaag, die antwoorden... want wat moet je je daarbij voorstellen? 't Wordt ietwat benauwend wanneer je de vraag concretiseert en dan als volgt stelt: waar zul *jij* heengaan als je **nu** iets overkomt - *doodgaat*?

Is dat een rot vraag?

Of vind je het moeilijk een antwoord te geven - omdat dan eigenlijk de onzekerheid, *jouw* onzekerheid - *terwijl je naar de kerk gaat, zegt te geloven* - aan het licht komt. Is het waar, dat je dan misschien toch wel *beschaamd* moet zeggen (erken-nen) dat het grootste percentage dat zondags de kerk bevolkt, al jaar en dag zingt en belijdt dat het een lieve lust is, toch niet zo zeker is voor wat het persoonlijke van het geloof aangaat - de zekerheid van het geloof.

Neem nou zo'n Paulus - die was toch wel zeker voor als het gaat om die zo-even gestelde vraag... en toch! als je hem in onze tekst hoort dan lijkt het alsof daar enige aarzeling doorklinkt: 'of ik...zou *mogen* komen'.

Nou kijk, waar hebben we het dan over - als hij hier al niet zo zeker klinkt, dan behoef ik dat toch ook niet?

Maar Paulus heeft het dan over een onderwerp dat wel indirect met die zo persoonlijke vraag naar de zekerheid rond behoud te maken heeft, maar toch een aparte zaak te noemen is: de opstanding *tussen de doden uit!*

Een onderwerp dat, zou je kunnen zeggen, pas speelt als je op die persoonlijke vraag naar de zekerheid rond je behoud positief antwoord hebt kunnen geven"

Hoorde u de omschrijving van het onderwerp?

de opstanding tussen de doden uit - nogmaals een zaak waar je pas deel aan hebt als je die eerste vraag positief hebt kunnen beantwoorden. En dat kon Paulus!

Lees daarop voor uzelf maar eens de perikoop waaruit onze tekst komt door (Filp. 3) - één citaat '...omdat ik ook door Jezus Christus gegrepen ben'. Kortom, hier geen onzekerheid, *hij wist zich het eigendom van Christus* - was zeker!

Hebt **u** zich wel eens met de zaak die Paulus hier als zo verlangenwaardig afschildert, dat hij zelfs zegt '**er naar te jagen**' **'en alles erom voor vuilnis te houden'**, bezig gehouden?

De **uit-opstanding-uit-de-doden**?

Ik vertaal het Grieks bewust letterlijk, want het gaat hier namelijk niet om de opstanding van alle doden, maar over een bijzonder moment:

dat namelijk de waarachtig in Christus gestorvenen alleen zullen opstaan. Paulus stuit daarmee aan bij het woord dat Jezus sprak vlak voor Zijn tijden en sterven over dit onderwerp - naar aanleiding van een vraag over de wederkomst.

En onze tekst heeft ook alles te maken met wat we lezen uit 1 Thess. 4. Laat ik daarom nog een vraag in het midden leggen.

Spreek ik Paulus na in het volle bewustzijn van wat het inhoudt:

'of **ik**...zou *mogen* komen tot de opstanding tussen de doden uit...'

Daar zit Jezus, de discipelen om Hem heen .

Hij zit op een Hem geliefde plek: de Olijfberg.

Een plek die binnen de heilsgeschiedenis een uitzonderlijk belangrijke plaats inneemt.

Van hier voer Hij immers op!

Maar bovenal, **hier** zal Hij terugkeren!

't Moment van Zijn spreken heb ik zojuist al beschreven.

Een bijzonder gewichtige gebeurtenis markerend in die heilsgeschiedenis.

't Is niet ver van Pasen namelijk.

Jezus vertelt hier iets dat je, als je er goed over nadenkt, bijna een stukje *science fiction* kunt noemen - trouwens dat zelfde geldt dacht ik ook van het gelezen gedeelte van 1 Thess. 4.

Jezus spreekt over dat moment waarnaar Paulus in onze tekst uitziet - verlangt deel aan te mogen hebben en Jezus beschrijft dat moment als een gebeuren van uitzonderlijke aard - haast onvoorstelbaar!

Hebt u het goed gehoord?

Ik herhaal die opmerkelijke en maar weinig onder de doorsnee christen besproken en doordachte woorden van Jezus voor u:

Ik zeg u, Jezus! in die nacht - het moment van de komst van de Zoon des Mensen - zullen er twee in één bed zijn - voelen we waarover Hij hier spreekt - de één zal aangenomen (letterlijk opgenomen - baralambano = tot zich opnemen), de ander achtergelaten worden.

Laat het goed tot ons doordringen...

Twee vrouwen zullen samen bezig zijn met malen, gewoon aan het werk zijn - dat laat zien dat nacht hier symbolisch is voor een slechte tijd!

de ene zal aangenomen (opgenomen) worden, de andere achtergelaten.

Twee zullen op het land zijn, de een zal aangenomen (opgenomen), de ander achtergelaten worden...

Kunt u zich hier iets bij voorstellen?

Wanneer je het woord van Jezus neemt op wat Hij hier zegt - en waarom zou je anders doen want immers Paulus werkt het in 1 Thess. 4 ook letterlijk

uit, dan kan het niet anders of je kunt begrijpen dat Johannes in Openbaring namens de verheerlijkte Christus spreekt over "een radeloze angst" die er over de wereld zal komen.

Stel je voor je maakt dit mee.

Science fiction of werkelijkheid...

Mensen die zo maar van het ene op het andere moment uit je midden verdwijnen...

Mensen die je heel na staan, een man of vrouw waarmee je misschien al jaren getrouwd bent...

Je kind, je vader, moeder...

Iemand naast je op het werk of in de bus, het vliegtuig, op school...

Zo maar verdwenen - zoals Paulus zegt:

'in een oogwenk'

dat wil zeggen: zo plotseling snel als je met je oogleden knippert... weg - opgenomen, de Heer

tegemoet in de lucht - **de Heer die terugkomt en die elk oog zal zien! de Heer die terugkomt om**

'Zijn bruid te werven', om haar als bruid te werven kwam Hij ten hemel... - en dat, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank van de bazuin - **volgens dezelfde Paulus in 1 Cor 15:52 de**

laatste bazuin - de bazuin die volgens het boek Openbaring tegelijk het inluiden is van het oordeel -

plagen - over de achterblijvers en heel de aarde waarover dan ook nog **de schalen** uitgegoten zullen worden (Openb. 16:8 e.v.).

En alsof dat niet voldoende is:

breken **vooraf** de graven open van hen van wie Jezus zegt in Luc. 20:35 dat ze **waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen ... aan de opstanding tussen de doden uit.** (vgl. Paulus in onze tekst!)

Het staat er zo nuchter bij Paulus in 1 Thess. 4:13

Ik wil u niet onkundig houden... en hij vertelt dan in datzelfde gedeelte:

de gelovige in dát bed, op dát veld, aan het malen - de gelovige waarover Jezus sprak op de Olijfberg

- zal de in Christus gestorvene in geen geval voorgaan. Eerst zullen zij opstaan tussen de doden uit,

daarna zal de levende gelovige (levend in dubbele zin!), die in dat bed, op dat veld, aan het malen,

samen met hen **weggevoerd** worden op de wolken, in een oogwenk, de Heer tegemoet in de lucht.

Weggevoerd!

Goddelijk geschaakt op het moment dat de draak het kind van de vrouw wilde verslinden.

Daar is dat kind... de waarachtig gelovige, de 'niet-alleen-maar-in-naam christen', nee *geestelijk*

gegroeid - want het jaagt ernaar deel te hebben aan dit geheimenis! acht daarom zelfs **alles** schade

en houdt de wereld en wat die biedt voor **drek** - het is van kind volgroeid tot zoon: veranderd naar

hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid... midden in de steeds bozer wordende wereld.

Een wereld, die Jezus als achtergronddecor voor het sciencfictionbeeld - dat wel degelijk werkelijkheid zal blijken evenals de noodzaak destijds van de bouw van de ark - heeft geschilderd.

Ach, zo op het eerste oog is het - voor het ongeoeffende oog - best een vredig achtergrondtafereel :

de woorden van Jezus schilderen de tijd van Noach - zie hoe vredig:

"zij aten, zij dronken, zij huwden, zij werden ten huwelijk gegeven...."

En op een haast surrealistisch aandoende wijze schildert Hij beschrijvend de tijd van Lot er doorheen en die is voor hetzelfde ongeoeffende oog al even vredig...:

ook zij *aten, dronken* en waren ijverig vanuit een ogenschijnlijke gezonde zakelijkheid “*zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden...*”.

Kan het mooier?

Maar Jezus laat plotseling de bliksem van de ene kant van de hemel tot de andere kant flitsen en je ziet de weerschijn geschilderd in de woorden: **'Zó zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen'**.

Nou dan valt het achtergrond scenario nog wel wat mee...

Of kent u de beschrijving van de tijd van Noach zoals opgetekend in Gen. 6.

Gezien door de ogen van God heet het:

dat er een huwelijk is gesloten in die dagen tussen de zonen van God en de dochters van de mensen, zodat God zegt: “Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven, nu zij zich **misgaan** hebben...*hij is vlees*”.

Twee lijnen waren er lopend door de mensheid:

aan de ene kant de lijn van Seth - Godvrezend en God dienend in volle overgave - jagers in de zin van Paulus,

aan de andere kant de lijn van Kaïn, de man van het vlees de najager van de eigen weg en wil, de getekende moordenaar uit wiens lijn een Lamech

opstaat die doodslag als heldendaad bezingt - kortom een lijn los van God... Je zou ook kunnen

zeggen, en zo wordt het in de literatuur ook wel beschreven, dat de ene lijn het licht droeg – “kinderen van de dag”, en de andere lijn het duister – “kinderen van de nacht...”.

Zeker de wereld in de tijd van Noach, had een voor toen hoge trap van ontwikkeling bereikt.

Het was een tijd waarin cultuur, wetenschap en techniek zich razendsnel ontwikkelden en waar ook plaats was voor kunst...

Maar in de dagen van Noach was de scheidslijn tussen beide lijnen aan het vervagen, en als de scheidslijnen vervagen dan is vermenging het gevolg.

En als licht zich vermengt met duister dan is de nacht niet ver meer.

Als het grijs het wint doordat zwart en wit zich gaan mengen, dan is de winst van zwart het duidelijkst zichtbaar...

Op elk terrein werd het schemerig, en dat vertaald zich zoals in alle tijden al helemaal op het gebied van normen en waarden... moraal... ethiek...

En vanuit de hemel zag de Schepper en Hij beschrijft wat Hij ziet:

de boosheid van de mensen was groot en de overleggingen van hun harten waren alleen maar boos...

En daar opent zich het hart van God op de berg Sions, ver in het Noorden: *het berouwde de Here dat Hij de mens op de aarde gemaakt had* - en wat dat inhield wordt pijnlijk duidelijk in wat erop volgt: *en het deed Hem pijn in zijn hart.*

Hetzelfde hart dat klopt in Jezus Christus, zittend en de eindtijd schilderend op de Olijfberg met woorden waarin diezelfde pijn hoorbaar is... en dat terwijl Hij op weg is voor die mens naar nog een andere berg: Golgotha – *“alzo lief heeft God de wereld gehad...”*.

Noach preekte het, hij bouwde het: de ark - de **enige** weg uit!

Jezus verkondigde het: het kruis - de **enige** weg uit!

De mens in Noach's tijd vond de boodschap van de ark een dwaasheid al hebben ze er wellicht aan meegebouwd - zoals vandaag de dwaze maagden meebouwen aan de verkondiging van het kruis, maar zelf de kracht daarvan loochenen. Hemel? Hel? Zekerheid?... Wederkomst?

Want zoals het was in de dagen van Noach...

Jezus heeft daarmee allerm minst willen omschrijven dat het goed was - vredig.

Nee, wat Zijn woorden aangeven is, dat door de mens van *toen* al dat geweld - **'de aarde is vol geweldenaar'**, sprak God tegen Noach - en dat al de bandeloosheid en normloosheid en naar het beschrijven van de tijd van Lot ook een tot de hemel roepende zedeloosheid gewoon werd gevonden... ach, maak je niet druk... *'terwijl zij zeggen het is alles pais en vree overkomt hun als de weeën een zwangere vrouw een plotseling verderf...'*

De mensen in Noach's tijd en in de tijd van Lot hadden geen weet van het onheil dat hen wachtte - prof Ridderbos schrijft daarbij dan: een bewijs van hun dwaasheid... **vijf zijn er dwaas...**

Maar dan wel onder de noemer van Petrus' woorden:

*"Want willens en wetens ontgaat hun, dat door het woord van God de hemelen er sedert lang geweest zijn en de aarde, die uit en door water bestaat, waardoor de toenmalige wereld is vergaan, verzwolgen door het water. Maar de tegenwoordige hemelen en aarde zijn door hetzelfde woord als een schat weggelegd, ten vure bewaard tegen de dag van het oordeel en **van de ondergang van de goddeloze mensen...**" 2 Petr. 3:5-7.*

Maar..., dat zegt Petrus, evenals Jezus het beeld van Noach en Lot gebruikte, om de eindtijd te omschrijven: Onze tijd!

Want komen de beelden ons niet heel bekend voor?

De lijnen zijn vervaagd, het grijs heeft het van zwart/wit gewonnen - je moet genuanceerd denken en handelen. De aarde is vol geweldenarij, en een zedeloosheid van hetzelfde kaliber - helder omschreven in o.m. het eerste hoofdstuk van de brief aan de Romeinen - dringt zich als in de dagen van Lot op tot in elk huis!! (Zelfs het huis van God – november a.s. – synode.)

Wat zegt Petrus naar de eindtijd in 2 Petr. 3?

'In de laatste dagen zullen er spotters komen die naar hun eigen begeerte wandelen.'

En in hoofdstuk 2 omschrijft hij die mens op niet mis te verstane en zeker niet vleiende wijze als:

*"redeloos wezen dat het een genot acht op klaar lichte dag te zwelgen in bedriegerij, volleerd in de hebzucht, een bron zonder water (i.t.t. degene waar uit het binnenste het levende water vloeit!) een door de wind voortge- jaagde nevel, vol holle, hoogdravende verlokkenende klanken en **vleselijke** begeerten, **vrijheid** voorspiegelend maar door ongebondenheid een **slaaf** van het verderf".*

Noach heet, zegt de bijbel, *rechtvaardig*. Lot kwelde zijn *rechtvaardige* ziel en had volgens Petrus zwaar te lijden onder *'de losbandige wandel van de toenmalige zedelozen'*...

Noach komt voor in de lijst van geloofsgetuigen in Hebr ., Lot niet...

Van de discipel zegt Jezus, die dit soort tijden meemaakt onder de noemer eindtijd, dat die zal uitzien naar de dag des Heren...

Daaraan herken je degene die de waarde kent van dat tekstwoord van Paulus... *of ik zou mogen komen tot...*

Wat is het voor u? jou?

Zal het werkelijkheid zijn, of houdt u het, houd jij het op science fiction...

Waardig gekeurd wordt diegene, die - als Paulus - ruimte geeft aan het kruis (aan Zijn dood gelijkvormig wordende) - de ark.

Toen een aanstoot en nog steeds.

'Zie Ik sta aan de deur en Ik klop... indien iemand naar Mijn stem hoort en de deur opent Ik zal bij Hem binnen komen en maaltijd met hem houden en hij met Mij' - gaat u mee op weg naar het bruiloftsfeest?

Één ding doe ik... vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstrekkend naar hetgeen voor mij ligt, jaag ik naar het doel!

Amen.